

בכל המישחקים ניצחנו. ההפסד היחיד שהיה לנו היה נגד ספארטאק ברנו בי צ'כיה. באותה תקופה קיבלנו שם של אחת הקבוצות הטובות באירופה. והי שם מכבי תל-אביב הפך להיות ידוע כי כדורסל האירופאי. קיבלנו הרבה הזמנות לטורנירים.

„קלעתי בול

מחצי מגרש”

כ שאני שיחקתי הייתי ידוע כקלעי טוב. אני זוכר מישחק אחד נגד ניבחרת הצי היווני. לא כל כך מבריקים. אבל הם שיחקו בכוח. היה הפרש של נקודות אחת לטובתם, ונשארו עוד שלוש שניות לסיום. לקחתי פסק זמן בתור מאמן. נכנסתי בתור שחקן. נתתי הוראה שיתנו לי את הכדור וקלעתי בול מחצי מגרש וניצחנו.

אבל יותר מקלעי הייתי ידוע בתור רכז המישחק. כמוכן, זה מה שהפך אותי מרכז מישחק חשוב למאמן חשוב. זה גם נתן לי את הדחיפה לעבוד בכיוון הדרכת.

בתור מאמן התבססתי בעיקר על הקמת דור של שחקנים, ואני חושב שהקמתי דור שהביא לא רק למכבי תל-אביב את הפאר והכבוד, אלא גם לכדורסל הישראלי.

..היום לא

רואים כבוד

שחקנים כמו

שניאור”

לי. הראשון ביניהם הוא אברהם שניאור, שהיה ראש קבוצה והיה לדעתי פיבוט. שהיום אנחנו לא רואים עוד שחקן אחד כזה, מבחינת ידע ושליטה וחוכמה.

אחר הוא כהן מינץ, שפרש לפני שנה. הוא הגיע לממדים כאלה שנבחר להיות שחקן ניבחרת אירופה בתמישייה הראשונה. והוא באמת היה אחד השחקנים הטובים בימינו באירופה. ההבדל בינו לבין שניאור, ששניאור היה יותר בונה והוא היה יותר מסיים.

היו גם שחקנים אינדיבידואליסטים, קל-עים טובים כמו ראלף קליין, או הופמן, או פליימייקר כמו שטארקמן. כולם חני כים שלי. ובואו לא נסתכל על שטארקמן היום. שטארקמן הוא שחקן פיקה. הפיק-חית נשארה עד היום. התנועה, אבל, הלכה ממנה. השומן שנוסף עליו. הוא היה זריו. מחשבה, ואז כמוכן הוא חיפה בכל הדברים האלו על הגובה שלו. היתה לו זריזות טבעית, היתה לו שליטה בכדור יוצאת מהכלל, קליעה טובה. היום כמוכן, כשהוא כבוד תנועה, הוא כבר לא יכול לשמור, לא יכול לרוץ, נשאר לו רק הידע. הידע להיום לא מספיק.

„קרה לנו

נס!”

ה תקופה הגדולה ביותר של מכבי תל-אביב היא מישחקי אירופה ב-67 ו-68. אז עם צירופו של טל ברודי לקבוצה, אנחנו עשינו היסטוריה בכדורסל האירופאי. אי. אם מקודם היינו משחקים מישחק בית וחוזר ויוצאים מהתמונה, הרי ב-67 התחיל בשבילנו הפעם הראשונה הפסטיבאל הישראלי אירופאי אמיתי.

או היו מישחקי הגביע. הם היו שונים ממישחקי הליגה של האלופות שעכשיו. אז זה הלך לפי ניצחונות, והמפסידים תיכף יוצאים. הגמר היה נגד ז'נבה האיתלקית. אני זוכר שהם הובילו שם בהפרש של עשרים וכמה נקודות. כהן מינץ קיבל פאול חמישי, ואז זרקתי פעם ראשונה למיגרש את הבחור הצעיר הזה, את יוסי לזיה. הוא היה בן 18, והוא הפתיע את כולם. הפסדנו בהפסד מיני מאלו, בגללה של 10 נקודות.

באנו כן למישחק החוזר. עמדנו על סף ניצחון, הגענו לשמונה הפרש אבל לא יכולנו לעבור אותם. ככה הגענו למקום השני באירופה. בשנה שאחרי זה חזרה מכבי על המיבצע. ניצחנו אריות כמו סטאנדארד-ליאז, ספארטאק ברנו וריאל מדריד, אבל הפסדנו בסוף בהפרישים.

(המשך מעמוד 25)

במיגרש הישן של מכבי תל-אביב. התחלתי לשחק איתם, ויחד עם זה התחלתי גם בטניס, בטניס-שולחן, ובעסתי גם קצת בכדורגל. אבל הייתי חייב להתחיל ליישם ענפים אני מתמסר. בסופו של דבר נשארו עם שניים: טניס וכדורסל. הטניס נמשך תקופה די קצרה אצלי, כשבע שנים. הפסקתי עם זה למרות שפעם אחת הגעתי אפילו לגמר בזוגות בי אליפות הארץ. בכדורסל הייתי אחד מי ששת הטובים בארץ. התמסרתי לכדורסל, שיחקתי ואימנתי את מכבי, עד שבגיל די מבוגר, 32 בערך, החלטתי תכלס — והלכתי ללמוד להיות מורה לאימון גופני.

זו גם היתה השנה שפרשתי מהכדורסל כשחקן. לאחר שגמרתי את לימודי נכנסתי בתור מורה להתעמלות לבית-ספר גאולה. באותו זמן גם התחתנתי עם אשתי יפה.

„שיחקנו נגד

המצרים”

אם לחזור אחורה ולהיזכר שוב בי תקופה שאני הייתי שחקן, או דבר אחד בטוח: הכדורסל או בארץ היה רחוק מלהיות מסוּתח. לא היה נגד מי לשחק. היו כל מיני קבוצות שהתארגנו לליגה, כמו ארויס, התחיה, דגל-ציון ואפילו הרבה בתי-ספר שהשתתפו בליגה הזאת. תיכון למיטרה, בלפור, מיקווה-ישראל. זה היה בערך ב-35.

צורת המישחק גם היא היתה שונה לי-גמרי. שיחקו מגינים, מרכיזים וקלעים. המגינים לא היו עולים למעלה, והמרכיז היה נע בין המגינים לקלעים שעמדו קרוב לסל. זה רחוק מלהיות כדורסל. הרבה יותר דומה לכדוריד.

באותה תקופה התמודדנו גם נגד שכנינו הקרובים, ביניהם מצרים. במצרים היו או שתי קבוצות פאר. אחת היתה מכבי והשנייה הכוח. הכדורסל שם היה מסוּתח מאד. המצרים היו אפילו פעם אחת אלופי אירופה, כשהתקיימה האליפות במצרים. בעיקר נבע הדבר מן הקבוצות היהודיות ששלטו בצמרת הכדורסל המצרי. הם כי-מובן עלו עלינו בהרבה. היו משחקים שהם באו הנה וניצחו אותנו בהפרשים של 20-30 נקודות, ואז 20 נקודות היו המון. תוצאה ממוצעת של מישחק היתה 40 נקודות.

אבל אני זוכר בייחוד נסיעה אחת לי-מצרים. היו אז במכבי: פדרמן, בן עטר, משה ברור, ירמיהו ואני. התארחנו אצל הכוח קאהיר. שיחקנו ארבעה מישחקים. ניצחנו שניים והפסדנו שניים, ובין ה-ניצחונות היה אחד גדול, דווקא על מכבי קהיר, שאז נחשבה לפאר הכדורסל הישראלי. אבל ברור לי שאז הם היו הרבה יותר טובים מאיתנו.

„הקהל שרק

והשתולל”

ב תקופה זו החלה תחלופה של שחקנים במכבי, ונוצרה, לדעתי, אחת הקבוצות הטובות ביותר שהיו לי-מכבי אי-פעם. אני אימנתי או ועוד קצת שיחקתי. זו היתה התקופה של אברהם שניאור, שהיה איש הציר שלנו, יהודה

..נדמה לי

שהקמתי דור

שהביא כאן

לסל הישראלי”

ויגור ועופרי. ואז גם הגיע אלינו בחור צעיר בשם ראלף קליין, ושיחק גם קור-מן, שהיה אתלט.

חמישייה זו שיחקה את הכדורסל המר-היב והיפה ביותר שאני זוכר עד כה, גם בארץ וגם באירופה. היתה לנו רק מיתח-לה אחת — ספארטאק ברנו. היא היתה ידועה לקבוצה שמשחקה את הכדורסל הכי יפה בכל אירופה.

ב-77 עשינו את הנסיעה הראשונה לאי-רופה. עם תום מלחמת-העולם השנייה חלשנו במשך חודשיים וחצי, כמעט את כל אירופה.

אירגון הזוגות הצעירים ליד תנועת העולם הזה - כוח חדש ממשיך את פעילותו

חברים הרוצים להצטרף או לקבל פרטים על פעילות זו מתבקשים להתקשר למשה גלילי טל. 230856, ת. ד. 136 ת"א

באר-ורשסקי

חונד עדשות חגע

גרובסקי - אישון-לנס
ד-אבן-שושן, מנהל

רח' שניאור 7, ת"א
טל: 58046-50220

שעות הקבלה: 9:17
נשמח לשלוח חוברת הסברה לפי בקשה

זאב רווח

יונה אליאן
וכובת הפרט גוריתו

בומיק השקרים

נצרת - גורית, יום ד' 7.2 ב-8.30
ערד - בית התרבות, יום ה' 8.2 ב-8.30
חולון - ארמון, יום ו' 9.2 ב-9.00
יפו - אלהמברה, מוצ'ש, 10.2 ב-9.00

כרטיסים: במשרדים הפצה ראשית „לאן” טלפון 231655

מס' ז' 244044 טל